

Пише: Слободан П. Орловић
петак, 27 децембар 2013 09:23

Бачки Грачац је једно од села западне Бачке. До сада већма познато по колонистима из Лике. Некада се поносило великим бројем студената, првим асфалтом па телефонијом, а још раније највећом црквом (немачком, споразумно срушеном), питком водом и плодном земљом коју су радили добро стојећи и претежно верски образовани Немци из бившег Филипова („Малог Ватикана“). По ратном закону о победнику и губитнику, Личани су ономад заменили „Швабе“, дали пушку за мотику и онако ратнички поносни и гласни, заволели свој нови крај и, додуше нешто мање, љут паорски рад. Склон досеткама и најхрабријим причама, живим и измишљеним легендама, тај је народ знао и о зид главом ударити. Неће него како он хоће! Ама, слушао је и власт и закон јој, али незаборављајући да није свака сила ни „Марија Терезија“, ни „Тито“, па да јој се краја не да докучити. Просто, тако су моји земљаци „схватали“ теорију суверености народне и смењивост власти.

На тај поносни дух „динарског Бачванина“ сручише се 15. децембра локални избори у општини Оцаки. Ненадано, удари сила у гласачком дану, а народ се узбуди и узбуни. И Грачац поново постаде, сада на мах медија, познат у целој Србији.

Ставови о свим изборима могу се сместити у терен оивичен двема крајностима

Слобода (не)избора - Бачки Грачац не сме пасти

Пише: Слободан П. Орловић
петак, 27 децембар 2013 09:23

Оптимисти би рекли „ако желиш да употребиш своју моћ, употреби свој глас“, а они други „да се на изборима нешто одлучује, одавно би били укинуги“. Унутар тог поља и избори у Оџацима требало је да буду само законита промена или потврда локалне власти. Демократска промена или потврда, тим пре што су Оџаци општина која политички ни по чему не мора бити „освојена по сваку цену“.

Ипак, данима пре избора казивало се и јавно и притуљено о куповини гласова, знало се ко носи и нуди новац (хиљаду динара, две, по гласу), крстарило се варошицом и селима по кућним нумерама и кафанама, нудило, убеђивало, митило ... све до изборног дана. А онда се претило, принуђавало и тукло. Све се случило као да је гласање јавно и „непријатељско“, као у време Томе Вучића Перишића. А још од тих давнина навијало се да гласање тајно буде јер оно „не ствара злу крв између кандидата“, нити „убија дух народа“, нити се њиме може вршити притисак на бираче одозго (власт), ни одоздо (сам народ, паљевином имања како је почесто бивало).

Још ујутро у дану за гласање, у Бачком Грачацу је група гостујућих аргатлија и агитатора из предизборне кампање физички напала неколико бирача. Ту, крај бирачког места настао је обрачун па је гласање морало бити прекинуто. Не зна се ко су нападачи (кратко ошишани, црне јакне, црна аута), а нападнути су, као мештани, наравно познати. Њих су и брзојавне камере снимиле у улози нападача (брзо се то код Личана мења), док они други у повлачењу осташе анонимни. Муком би се све то свршило да није интервенисала оџачка и интервентна сомборска полиција, сачувавши од познатих непознате. Ко су они, сви питају, је ли то иста акцијашка група са прошлогодишњих избора у Србобрану и другде? Полиција је са лица места узела податке учесницима, има их и тужилаштво, а онда мора бити да их зна и држава. А не реагује?!

Слобода (не)избора - Бачки Грачац не сме пасти

Пише: Слободан П. Орловић
петак, 27 децембар 2013 09:23

